

POORTAOL

GRATIS VESTINGKRANT VOOR EN DOOR BEWONERS VAN DE VESTING WOUDRICHEM
REDACTIE: DAALDERSTRAAT 4 ▼ 4285 AV WOUDRICHEM ▼ info@woudrichemvesting.nl ▼ JAARGANG 21 ▼ 3 APRIL ▼ 2023

HET WORDT EEN MISLUKING ÓF EEN OVERWINNING. HOTELBAAS TONY VOS GOKT OP HET LAATSTE. MAAR IS HET VERSTANDIG?

BOZE HONDENBAASJES EN BEKEURENDE BOSWACHTERS VERLEDEN TIJD? BRABANTS LANDSCHAP STELT PAAL EN PERK IN HET GORS.

MOOIE VERHALEN VAN VROEGER OVER BUURTHUIS DE VESTE. SCHRIJFSTER HENNIE STOPT EERDAAGS. WIE NEEMT HET OVER?

SAMEN ZINGEN, ETEN EN SPELEN: DE HUISKAMER VAN DE VESTING KOMT MET PROGRAMMA. FOLDER LIGT EERDAAGS IN DE BUS.

KONINGS DAG OP HET ARSENAAL. OP 27 APRIL ORGANISEERT 'AMALIA' OUD HOLLANDSE KINDERSPELEN VANAF 10.00 UUR GRATIS ENTREE.

OPHEF OVER 'T GORS

De herinrichting van 't Gors (de uiterwaarden ten westen van de historische haven) schiet veel hondenbezitters in het verkeerde keelgat. Er zijn palen met schrikdraad geplaatst die de natuur moeten beschermen en honden op afstand zetten.

Het Brabants Landschap heeft de natuurgebieden Groesplaat en 't Gors met elkaar verbonden waardoor grote grazers meer ruimte hebben. Ze kunnen nu zo van Sleeuwijk naar Woudrichem lopen. Bij de camping en op 't Gors is hun gebied afgezet met palen en schrikdraad. De entree naar de strandjes op 't Gors is nu smaller en een hond los laten lopen, kan haast niet meer. Is het niet vanwege het schrikdraad, dan wel vanwege de runderen, waar sommige honden blaffend achteraan gaan.

RUST

Het was altijd al verboden om honden los te laten op 't Gors (afgezien van de waterrand die eigendom is van Rijkswaterstaat), maar de afgelopen jaren heeft Brabants Landschap het gedoogd. Daar maakt de organisatie nu een einde aan. 't Gors is voor natuur en

niet voor honden, zo maakte de kersverse beheerder Kelly van Gils onlangs op een informatiebijeenkomst in de uiterwaarden duidelijk. Een kleine veertig deelnemers, waarvan het merendeel hondenbezitters, luisterden kritisch. "Het is niet alleen de bedoeling dat de grote grazers, die nu op de Groesplaat lopen, hier naartoe kunnen komen. Ook de overige dieren, denk bijvoorbeeld aan de bever, willen we de gelegenheid bieden om zich hier in het gebied te vestigen. Daar is, naast natuurlijke begrazing, vooral rust voor nodig en zijn honden dus niet gewenst."

Daarnaast wees de beheerder op het feit dat veel hondeneigenaren de uitwerpselen niet opruimen waardoor er schadelijke parasieten in de grond komen. "Grote grazers kunnen daar ziek van worden. Ook daarom zijn loslopende honden in dit beschermd natuurgebied niet welkom."

GAAS

Eén van de aanwezigen toehoorders was Ellie Groeneveld. Zij zet zich al jaren in voor een meer hondvriendelijk beleid. Het Petterpad in de Postweide is het enige gebied in Woudrichem waar honden

officieel los mogen lopen. "Zoals Brabants Landschap de palen met schrikdraad nu geplaatst heeft is echt niet handig. Mensen kunnen elkaar amper passeren laat staan met kleine kinderen of met een hond. En je moet er niet aandenken dat een klein kind tegen dat schrikdraad aanloopt. Ook honden raken in paniek als ze in aanraking met schrikdraad komen. Ze kunnen dan van schrik op hol slaan en van alles aanrichten. Dat wil toch niemand?" Andere toehoorders waren boos en zeiden dat ze hun lidmaatschap zouden gaan opzeggen. Iemand dreigde om de palen af te gaan zagen.

Weken later laat Ellie Groeneveld weten dat ze blijft proberen om Brabants Landschap te bewegen het dieronvriendelijke schrikdraad weg te halen en te vervangen door bijvoorbeeld gaas. "Ook hoop ik dat ze die palen gewoon een paar meter verder willen zetten zodat er geen ongelukken gaan gebeuren."

GEWAARSCHUWD

Bart Pörtgen, districtsbeheerder West Brabant, zegt in een reactie dat Brabants Landschap er in de eerste plaats is voor

het beheren en beschermen van natuur. "Daarnaast proberen wij zoveel als mogelijk daar de mensen van te laten genieten. Wij maken onze beheer- en inrichtingskeuzes in die volgorde. Na jarenlang getouwtrek over het niet naleven van de openstellingsregels, waar ook regelmatig is gewaarschuwd dat wij andere maatregelen zouden nemen als mensen zich niet aan de regels wilden houden, is nu gekozen voor deze herinrichting."

Gelukkig zijn de stroomdraden pal naast het draaihekje inmiddels voorzien van een isolerende laag.

DE UITSPRAAK VOLGT NOG MAAR DE FUNDERING STAAT

De Raad van State moet zich nog uitspreken over bezwaren van omwonenden, maar de eigenaren van het hotel aan de Molenstraat zijn alvast begonnen met de bouw van de omstrede serre. Achter het voormalige postkantoor is een betonnen vloer gestort waarop een serre van 80 m² is gepland.

Of hij een groot risico genomen heeft om alvast te beginnen? Eigenaar Tony Vos haalt zijn schouders op. "Het is bijna twee jaar geleden dat we een vergunning hebben gekregen voor een serre en nu staat-ie er nog niet. Alle instanties zijn tot nu toe voor en vier bewoners zijn tegen. In dezelfde tijd hebben we zestien appartementen gebouwd aan de Veldstraat in Wijk en Aalburg. De mensen wonen er al."

BETONVLOER

Vorig jaar zomer was Vos het wachten beu en sloopte hij alvast de muur aan de walzijde. Ruim twee weken geleden begon hij tot verrassing van omwonenden op zaterdagochtend te heien voor de aanleg van de fundering. Voor 1 april mag je niet in de dijk werken maar

daarvoor had hij ontheffing gekregen van het waterschap. "Ik hoopte dat de bewoners een bouwstop zouden aanvragen waardoor de rechtszaak naar voren zou worden gehaald en dat gebeurde." Op de dag van de rechtszitting afgelopen dinsdag lag de betonvloer er. De rechter legde de bouw niet stil, maar schortte haar oordeel op. Over enkele weken komt de lang verwachte uitspraak. Als die in het

voordeel is van de bewoners, is de kans groot dat Vos alles in oorspronkelijke staat moet terugbrengen. Dat risico neemt hij bewust. "Het is de dood of de gladiolen."

De bezwaren van omwonenden zijn verschillend van aard. Er zijn bezwaren over het verlies van vrij uitzicht, over parkeerdruk en over de aantasting van het gesloten karakter van de vesting. De afgebroken muur op de wal was weliswaar niet monumentaal, maar de essentie van een vesting is dat-ie gesloten is, zei Leo Sluijmer op de zitting. Vos wil juist dat mensen van binnen naar buiten kunnen kijken. Om gasten zicht te geven op de rivier moet de vloer van de serre omhoog en de tuinmuur omlaag.

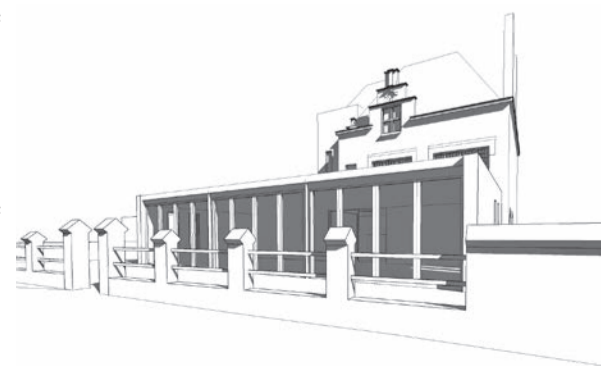
PARKEREN

Binnen enkele weken doet de Raad

van State uitspraak en zijn er geen beroepsmogelijkheden meer. Vos heeft vertrouwen in een goede afloop. Eerder won hij de rechtszaak op alle punten maar parkeren blijft een spannend punt. Op eigen terrein is officieel plek voor vier auto's, terwijl alleen de serre al plek biedt voor 75 mensen. Boven zijn tien kamers die worden verhuurd. "Dus gaan we duidelijk verwijzen naar parkeermogelijkheden buiten de vesting, zoals bij de camping."

Als de bezwaren van de bewoners niet worden gehonoreerd, hoopt Vos de serre in de winter klaar te hebben zodat het restaurant in de zomer open kan. De keuken is al vernieuwd. Vos heeft nog geen uitbater maar gaat mogelijk partijen als 't

Zusje of De Beren benaderen. De kamers blijven voorlopig verhuurd aan tijdelijke huurders. Een enkeling woont er al twee jaar.

DOOR
HENNIE NEVEN-ROS

DE VESTE

Ze begonnen onder in het oude raadhuis met verschillende clubjes om de jeugd van de straat te houden in de jaren '60 van de vorige eeuw. Al gauw kwam het pand op de Hoogstraat tot hun beschikking waar nu 'Bakara' zit en werd de stichting jeugdwerk Woudrichem opgericht. Eindelijk een plek voor de jeugd waar wat te doen was voor ze en er kwam een soos en een timmerclub, een handwerkclub en nog veel meer. Ook de huiskamer werd druk bezocht. Je kon er tafelvoetballen of gewoon lekker chillen met z'n allen. Tekenles kon je krijgen van Franske de Joode en Jaap Hartman. Het werd een gezellige verzamelaarsplaats voor de jeugd.

Muziek was heel belangrijk voor de jeugd, dus werden er verschillende bandjes uitgenodigd, zoals The Motions, Cuby and the Blizzards en zelfs The Golden Earrings kwamen naar Woerkum.

Op een goede dag kwam ook Joop Worrell naar Woerkum. Hij kwam uit Amsterdam waar hij een buurtuis opgezet had en wilde datzelfde ook in Woerkum gaan doen. Jongeren boeiden hem blinkbaar. In Woerkum heeft hij zijn stempel behoorlijk gedrukt op het cultureel gebeuren en samen met Corrie, zijn vrouw, hebben ze veel goeds gedaan voor de jeugd. De Veste was echt een begrip in Woerkum mede dankzij de inzet van Joop Worrell. Later is hij zelfs burgemeester van Woerkum geworden, helemaal ingeburgerd. Zijn Amsterdamse accent heeft hij wel gehouden. Woerkums praten is ook best moeilijk voor import. Veel jongelui gingen met de Veste en onder leiding van Joop Worrell op

foto Woerkums Hoekske.

foto's Cuby and the Blizzards.

zomerkamp naar het buitenland. Met een volkswagenbusje naar Duitsland, België of Luxemburg.

Spannend werd het toen ze in Duitsland overvallen werden en de tenten kapot gesneden werden door jeugd daar uit de buurt (toen ook al). Het liep goed af, iedereen kwam met de schrik vrij en de vakantie ging gewoon door!

Vrijwilligers zorgden voor het natje en droogje op de kampen en Mientje Hartman heeft heel wat in de pannen staan roeren. Ook kookten de vakantiegeestes zelf wel eens hun potje. De laatste avond was altijd een bonte avond met veel gekkigheid en plezier.

Als ze in een vakantiehuis logeerden slieden de jongens en de meisjes ieder aan een andere kant van het huis. Worrell zat dan op wacht aan de voorkant van het huis om te kijken of de jongens niet bij de meisjes terecht kwamen. Achterlangs wisten de jongens toch altijd te ontsnappen en

kwamen zo stiekem wel bij de meisjes terecht...spannend hoor..!

Ze gingen ook naar Engeland met een bus met een chauffeur van Elshout. Die arme man moest in het zelfde huis slapen als die pubers en dat heeft hij geweten ook. Zijn broekspijpen werden dichtgenaaid en zijn kleren verstoppt en meer van die grapjes werden er met hem uitgehaald. Links rijden was ook een probleem zo af en toe voor de chauffeur en na veel gegil van links naar rechts hebben ze toch veel excursies kunnen maken in het mooie Londen.

Als je achttien werd mocht je niet meer mee op kamp en na het vertrek van Joop Worrell waren er helemaal geen zomerkampen meer. Ton en Tineke Feil namen het stokje over en uit hun koker kwamen weer andere ideeën en activiteiten, zoals computerles, of leren Indisch koken en nog veel meer, te veel om op te noemen.

Ook werd de BusDus aangeschaft. De oude SRV-wagen van melkboer Adrie Romijn ging dienst doen als rijdende hangplek voor jongeren. Enthousiaste vrijwilligers verbouwden hem vakkundig van boodschappenwagen naar jeugdthonk en reden hem van dorp naar stad om de jeugd bezig te houden en van de straat te houden.

Dit was een kleine greep uit het grote Veste gebeuren in de loop der jaren. Alles bestaat niet meer maar we kunnen terugkijken op een mooie tijd dankzij de vaste medewerkers en vrijwilligers en velen zullen nog wel eens tegen elkaar zeggen... "witte nog"?

De natuur gaat met sprongen achteruit. Ook bij ons in en rond de vesting. Een gezonde en vitale natuur is essentieel voor ons voortbestaan als mens. Dus moeten we nu ingrijpen. Brabants Landschap is gestart met natuurherstel op 't Gors'. Bravo en applaus dus? Integendeel; het resultaat is heel veel boze burgers en woede bij met name hondenbezitters. Want die willen graag hun lieverd lekker los laten lopen in de uiterwaarden. Heerlijk zo in de natuur. Maar dat kan natuurlijk niet. Honden (ook die van u) jagen broedende vogels, hazen, fazanten en bijvoorbeeld reeën weg, terwijl het officieel een natuurgebied is.

En dan zijn daar nog de uitwerpselen. De trouwe viervoeters, er zijn er naar schatting 2,2 miljoen in Nederland, produceren per jaar gezamenlijk zo'n 180 miljoen kilo hondenpoep. Waarvan een deel dus ook op 't Gors' terecht komt. Natuurminnende hondenbaasjes nemen die drollen natuurlijk mee. Zwerfafvalopruimers in het gebied constateren echter dat dit vaak niet gebeurt. Of dat de gevulde poepzakjes in de struiken gegooid worden.

Een hondenbaan voor de 'zappers' die het weer uit de struiken mogen vissen. Hondenpoep, -plas en -haren blijken ook vol met landbouwgif te zitten, zoals fluralaner en imidacloprid. De laatste stof is al lang verboden in de landbouw omdat het desastreus is voor de biodiversiteit, maar wordt nog steeds veel gebruikt bij honden en katten. En dat is heel slecht nieuws voor de bijen en het onderwaterleven. Eén maandelijks anti-tek dosis blijkt genoeg om 25 miljoen bijen om te leggen, heb ik me door deskundigen laten uitleggen. Maar ja... de band tussen Baasje en Beestje is heilig en zo blijft de natuur de gebeten hond en leggen we straks allemaal het loodje.

CD

STADSJOURNALISTEN GEZOCHT

Vind je het leuk om over het wel en wee van de vesting te schrijven? Heb je een originele invalshoek over het verleden van de vesting, wil je inwoners interviewen? Bij 't Poortaal ben je van harte welkom! Stuur een mailtje naar info@woudrichemvesting.nl

MEEZINGEN OP LIEDJESREGEN

De liederentafel is terug van weggeweest. In een bomvol theater bij Ploon zongen bezoekers vorige week zondag haarthenlust mee. Van Oudhollandse liedjes, naar pop en weer terug.

Uit een enquête van de 'Huiskamer van de Vesting' bleek dat de liederentafel werd gemist. Zou Ploon deze traditie van de Teerkamer weer leven in kunnen blazen, vroeg het bestuur van het buurthuis zich af. En of. De muzikanten Peter Willekes, Paul van Zandvliet en Gabriël Gort bouwden een bijna drie uur durend feestje.

De liederenboeken van Willekes vormden een schatkist van meezingers die professioneel werden begeleid op piano, accordeon, gitaar en viool. Vanuit

de lunchroom staken mensen gewillig over naar het theatertje. Onder de bezoekers waren ook oudgedienden

van de liederentafel in de Teerkamer. Het publiek zong, dronk en hapte bitterballen weg. Eigenlijk zou het meezingfeestijn tot 17.00 uur duren maar het werd zomaar drie kwartier later. De Huiskamer van de Vesting is blij dat de liederentafel terug is van weggeweest.

De eerstvolgende activiteit van het buurthuis is samen eten op 13 april. Opgeven kan voor donderdag 6 april via huiskamervesting@gmail.com. Vol is vol.

Pal voor de VVV staat een bord dat bezoekers het bos instuurt. De veerdienst is in de vaart, maar de rest is al jaren gesloten of draagt een andere naam.

Voor de volgende uitgaven zoeken we weer nieuwe sponsors. Neem contact met ons op over de mogelijkheden. info@woudrichemvesting.nl

Redactie:
Ronald van den Ende
Sophie Krale
Monique van de Ven
Cecilia Verhaar

Fotografie:
Sophie Krale
Annemiek van Straten
Ronald van den Ende

Illustratie:
Ineke Becht

Contact:
06-53 20 60 99
info@woudrichemvesting.nl

't Poortaal-archief vind je op www.woudrichemvesting.nl

